

Phóng-sự về mài-dâm ở Hanoi

Của TRÀNG-KHANH và VIỆT-SINH

Hanoi... ban đêm đèn sô này là kết liễu.

Trong hai mươi số báo, bao nhiêu những sự tai được nghe, mắt được trông — người viết bài này đã mạnh bạo thuật lại trên tờ giấy đề độc-giả ai ai cũng được rõ cái bí mật của những đêm ở Hà-thành. Một cảnh đời hoạt động, lặng-lẽ, toàn những cuộc tranh dành nhau, rất chặt chẽ, gay go vì vài đồng hào, toàn những sự dâm-dục, o-uế, mà cái màn thanh khiết mèo của ban đêm không đủ che lấp được.

Trong những đêm ấy, tôi nhận được hai điều:

Một là cái vô luân-lý rất dã-man, cái lòng dục vọng rất khốn-nạn, không bờ, không bến của các khách chơi đêm, một phần đông là các thiếu niên đang cái tuổi hăng-hái mạnh-mẽ.

Bây giờ, năm, sáu anh em bạn, trong một cuộc đi, cùng thuê một phòng, một cô con gái — là một sự thường lầm, không có gì lạ. Họ không có lòng thương hại đến người con gái bán dâm, khoanh tay yên lặng như khúc gỗ dưới cái lòng dục diên cuồng, họ chỉ nghĩ đến cách rè rất đồng tiền, làm thế nào bỏ ra rất ít tiền mà thu được thực nhiều cái lợi.

Người con gái ban đêm trong tay những kliach đi chơi ấy chỉ là một món hàng, một cây thịt không linh hồn, dễ chịu những sự đau đớn khổ nỗi.

Thực là rất ít, những người đứng trước một người đàn bà làm cái nghề ấy, mà vẫn giữ được cái vẻ nhã nhặn, lịch-sự, biếu-hiệu cái lòng biết thương người.

Đi chơi đêm, đối với một người trẻ tuổi, là một sự cần dùng tự-nhiên — không phải là một sự xấu xa phải dấu diếm. Thời trong những gái ban đêm, không phải toàn là đáng khinh, đáng bỉ cả: cũng có người mà cái cảnh ngộ éo-le, oan-

ức, đáng để cho ta chia sẻ chút cảm tình.

Điều thứ hai, tôi nhận thấy trong cuộc phóng sự này, là cái lẳng-mạn thái quá và... nguy hiểm của các cô con gái bây giờ.

Đến đây, sự thực vượt hẳn ra ngoài vòng tưởng-tượng.

Tôi đã nói những cái nguyên cớ của sự lẳng-mạn ấy: một cái vòng vàng và một cuốn tiêu thuyết tình! Cái lòng ham muốn sự sa-sỉ, hào-nhoáng — và cái mong vẫn vo gác lên bởi những cái tình-xứu nhảm của nhiều nhà văn-sĩ ta bây giờ.

Một đôi trai gái yêu nhau — bao

bí mật mà người ta có khi gặp, chang qua cũng chỉ là những người muốn theo đuổi cái mộng vẫn vo ấy... Sự lẳng-mạn cuối mùa đã đem tấm màn thi vị bao phủ lấy những cuộc tình sáu thịt trong chốc lát, trong cái tình cờ của những cuộc gặp gỡ ngắn ngủi.

Mà những hạng con gái như thế ở Hà-thành cũng không phải là ít. Ta phải có cái can-dảm nhận như vậy.

Những cái nguyên cớ sâu sa của những sự lầm lẫn đáng thương ấy, chính là ở cái gia-dinh chặt chẽ, nghiêm khắc quá — không những không rủ lòng tha thứ cho kẻ có lỗi lại còn dè nén, bó buộc tâm hồn người con gái theo những lệ luật

thế, trách nào một cô con gái, [có] đôi chút chữ nghĩa, chẳng đem lòng tưởng-vọng và ham mê những cái mộng vẫn vo về tình-ài.

Cái bước đầu của những cô gái ban đêm ở Hanoi, khiến các cô phải dấn thân vào nghề đó, bao giờ cũng là một sự bất thường đã xảy ra trong gia-dinh: hoặc là một sự ép duyên, hoặc là một sự lầm lỡ của người con gái mà cha mẹ, họ hàng không tha thứ....

Mà đã bước chân đi làm gái ban đêm, không mấy người còn trở lại được nữa. Chịu cái ảnh hưởng sâu sa của hoàn cảnh, người con gái đổi dần, bao nhiêu tính-tình tốt đẹp trong lòng mất cả: cô con gái thùy-mị, ngày thơ dại trở nên một người lẳng-lơ, dĩ thôa, điên cuồng.

Những cô gái ấy, lúc trở về già, sẽ ra làm sao?

Cái số phận họ thực là khốn khổ: không có mấy người qua được vòng 40, 50 tuổi — phần nhiều đều vì khó nhọc, bệnh tật mà chết non. Những người nào qua tuổi ấy, làm được một mụ chủ nhà chúa, một mẹ đầu là xung-sướng lăm rồ.

Cái bể ngoài hào hoa, lộng lẫy của tinh thành che lấp một cảnh tượng tối tăm, u ám, — một cái cảnh ban đêm đáng ghê sợ, bao nhiêu cô gái vật lộn với sự sống khó khăn, với cái lòng ích kỷ của khách chơi đêm.

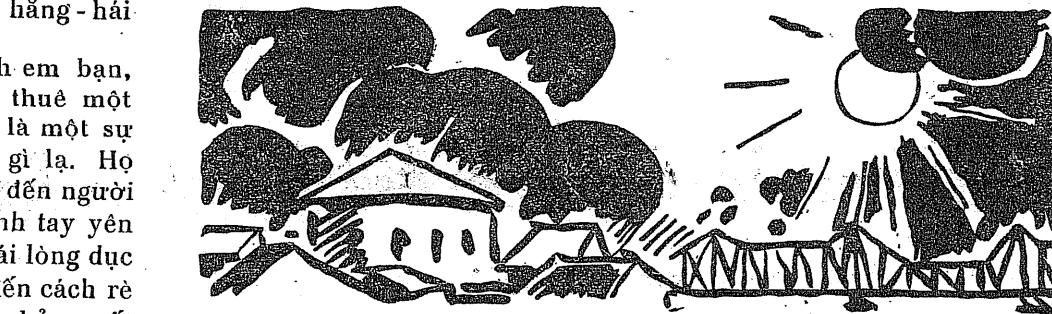
Còn chúng ta cứ lanh-dạm đi bên những nỗi đau đớn, dǎng cay ấy, làm ngơ không nghe thấy những tiếng than vãn, thiết tha.

TRÀNG-KHANH và VIỆT-SINH

Gặp khi gió táp mưa đón,
Đừng xe AN-THÁI chẳng con
có gì.

HIỆU XE

Số 2, phố Nguyễn-trọng-Hiệp — Hanoi

giờ cũng lấy nê cái ái-tình « trong sạch và cao thượng » — yêu nhau về tinh thần, không yêu nhau về xác thịt. Hai bên cùng đều là mình tự đối mình; nhưng người con gái có lẽ là thực thà... Còn người con trai... nếu không định tâm giả dối, thì cũng giả dối mà không biết. Đến khi gần nhau, cảm-động, cái sức mạnh của xác thịt đè lấn cái tinh thần, hai người mới biết sự yêu nhau trong tinh thần chỉ là một giấc mộng.... Thế rồi, người con trai, đầu tiên, mang lòng chán nản, muốn xa lánh người con gái đã quá tin mình, đã vì mình mà xuất đời ân-hận, xót thương.

Những cô gái « một đêm » lạ lùng;

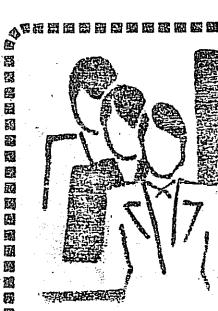
Nếu ai có đề ý nhận, sẽ thấy ngay rằng, trong một gia-dinh bây giờ, người con gái bao giờ cũng phải chịu cái số phận hèn kém, bao nhiêu cái bó buộc làm cho đời họ thành một cái đời vô vị, lạnh lẽo, không có cái đầm-ấm của lòng yêu-mến.

Người mẹ không phải là thiếu lòng thương con, nhưng không biết cách thương, cứ đeo đuổi cái xung-sướng cho con cháu ở cái chỗ mà người con không lấy làm xung-sướng. Cái sự trái ngược ấy là nguồn gốc của bao nhiêu gia-dinh tan nát, bao nhiêu bước lầm lỡ làm hỏng cả đời một người con gái.

Trong cái hoàn cảnh gia-dinh như

Người làm nhà nên biết rằng:
Chỉ ở 42, Rue de Takou MỚI CÓ

KIẾN-TRÚC-SƯ[®]
ARCHITECTES DIPLOMÉS
Chuyên môn về Kiều-nhà.

ĐÔ-HỦ-U-MIỀU
TAILLEUR DIPLOMÉ DE L'ÉCOLE INTERNATIONALE DE COUPE DE PARIS
N° 41 Rue du Chanvre
Coupe et façons impeccables et soignées adaptées à toutes anatomies. Aucune augmentation sur les prix courants

Nhà giồng răng TRẦN-QUANG-MINH

Số 199, Hàng Bông-lò — HANOI

Là một nhà chuyên riêng về một nghề giồng răng mà đã từng được rất nhiều quý-khách Tây-Nam gửi giấy ngợi khen, dù công việc về hai hàm răng cho là khó khăn đến thế nào cũng cam đoan làm được vừa lòng đẹp ý khách một cách rất dễ.